

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1177/2011

af 8. november 2011

om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾ og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten ⁽⁵⁾. Forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 blev ændret ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ og (EF)

nr. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Desuden vedtog Rådet den 20. marts 2005 en rapport om en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten ⁽⁸⁾.

- (3) Stabilitets- og vækstpagten er baseret på målsætningen om sunde og holdbare offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet, hvorved den medvirker til at nå Unionens mål for holdbar vækst og beskæftigelse.
- (4) Erfaringerne og fejltagelserne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de i fællesskab vedtagne regler og politikker til deres egne, og via nogle mere solide rammer på EU-plan for overvågningen af de nationale økonomiske politikker.
- (5) Det er nødvendigt at udbygge det fælles regelværk for økonomisk styring, herunder forbedret budgetovervågning, i overensstemmelse med den høje grad af integration mellem økonomierne i medlemsstaterne i Unionen og især i euroområdet.
- (6) De forbedrede rammer for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, navnlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et europæisk semester for en styrket samordning af de økonomiske og budgetmæssige politikker, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpagten), et solidt regelsæt til forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetmæssige rammer og forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makroprudentielt tilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.
- (7) Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som et led i Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte og gnidningsløse funktion.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1055/2005 af 27. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EUT L 174 af 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1056/2005 af 27. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L 174 af 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Jf. dokument 7423/5/05 på <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=da>.

- (8) Stabilitets- og vækstpacten og den samlede ramme for den økonomiske styring bør supplere og støtte EU-strategien for vækst og beskæftigelse. Indbyrdes forbindelser mellem de forskellige elementer bør dog ikke resultere i undtagelser fra stabilitets- og vækstpactens bestemmelser.
- (9) Styrkelsen af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Selv om det anerkendes, at Europa-Parlamentets modparter i denne dialog er de relevante EU-institutioner og deres repræsentanter, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en afgørelse fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 6, i TEUF, en henstilling fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 7, i TEUF, et pålæg fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, eller en afgørelse fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 11, i TEUF, at deltage i en udveksling af synspunkter. Medlemsstatens deltagelse i en sådan udveksling af synspunkter er frivillig.
- (10) Kommissionen bør spille en mere fremtrædende rolle i den forstærkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner på stedet, henstillinger og advarsler.
- (11) Rådet og Kommissionen bør ved anvendelsen af denne forordning tage behørigt hensyn til alle relevante faktorer og til de berørte medlemsstaters økonomiske og budgetmæssige situation.
- (12) Reglerne vedrørende budgetdisciplin bør skærpes, især ved at lægge større vægt på gældsniveauet og gældsudviklingen og på holdbarheden generelt. Mekanismerne til sikring af, at disse regler overholdes og håndhæves, bør også styrkes.
- (13) For at kunne gennemføre den aktuelle procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på basis af både underskudskriteriet og gældskriteriet er der behov for et numerisk benchmark, der tager hensyn til konjunkturforløbet, og som kan benyttes til at fastslå, om den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet (BNP), falder tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien i et tilfredsstillende tempo.
- Der bør indføres en overgangsperiode for at sætte medlemsstater, der på datoen for denne forordnings vedtagelse er underlagt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, i stand til at tilpasse deres politikker til det numeriske benchmark for gældsreduktion. Dette bør ligeledes gælde for medlemsstater, der er genstand for et EU- eller IMF-tilpasningsprogram.
- (14) Manglende overholdelse af det numeriske benchmark for gældsreduktion bør ikke være tilstrækkelig til at konstatere, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, idet der bør tages hensyn til alle de relevante faktorer, der gennemgås i den rapport, der udarbejdes af Kommissionen i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF. Navnlig kan vurderingen af konjunkturens og sammensætningen af stock-flow-justeringens virkning på gældsudviklingen være tilstrækkelig til at undgå, at det konstateres, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud på basis af gældskriteriet.
- (15) Ved konstateringen af, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, på basis af underskudskriteriet, og de skridt, der fører frem til denne konstatering, er det nødvendigt at tage hensyn til alle de relevante faktorer, der gennemgås i Kommissionens rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, hvis den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, ikke overskrider referenceværdien.
- (16) I forbindelse med inddragelsen af systemiske pensionsreformer i relevante forhold bør det være et centralt hensyn, om disse reformer styrker den langsigtede holdbarhed i det overordnede pensionssystem, uden at de øger risiciene for budgetstillingen på mellemlang sigt.
- (17) I sin rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF bør Kommissionen tage behørigt hensyn til kvaliteten af de nationale budgetmæssige rammer, da de spiller en afgørende rolle for den finanspolitiske konsolidering og holdbarheden i de offentlige finanser. Dette hensyn bør også omfatte minimumskravene i Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer⁽¹⁾ og andre ønskelige krav til finanspolitisk disciplin, som der er enighed om.
- (18) For at understøtte kontrollen med, at Rådets henstillinger og pålæg om at korrigere uforholdsmæssigt store underskud efterleves, er det nødvendigt, at de indeholder en nærmere angivelse af de årlige budgetmål, der kan sikre den påkrævede forbedring af de offentlige finanser i konjunkturkorrigerede termer, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger. I den sammenhæng bør det årlige benchmark på 0,5 % af BNP forstås som en årlig gennemsnitsbasis.
- (19) Ved vurderingen af, hvor virkningsfulde de trufne foranstaltninger er, vil det være en fordel at benytte overholdelsen af de generelle offentlige udgiftsmål som en reference sammen med gennemførelsen af planlagte specifikke foranstaltninger på indtægtsiden.
- (20) Ved vurderingen af, om der er grundlag for en forlængelse af fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, bør der tages særligt hensyn til alvorlige økonomiske tilbageslag for euroområdet eller for Unionen som helhed, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.
- (1) Se side 41 i denne EUT.

- (21) Der er grund til at skærpe anvendelsen af de finansielle sanktioner, der er omhandlet i traktatens artikel 126, stk. 11, i TEUF, så de kommer til at fungere som et reelt incitament til at efterkomme pålæggene i artikel 126, stk. 9, i TEUF.
- (22) For at sikre, at medlemsstater, der har euroen som valuta, overholder Unionens rammer for overvågning af de offentlige finanser, bør der fastlægges regelbaserede sanktioner på basis af artikel 136 i TEUF, således at der bliver adgang til retfærdige, hurtige og virkningsfulde mekanismer til sikring af, at stabilitets- og vækstpagten overholdes.
- (23) Bod, der er omhandlet i denne forordning, udgør andre indtægter som anført i artikel 311 i TEUF og bør afsættes til stabilitetsmekanismer for at yde finansiell bistand, der er oprettet af de medlemsstater, der har euroen som valuta, for at sikre stabiliteten i hele euroområdet.
- (24) Henvisningerne i forordning (EF) nr. 1467/97 bør tage hensyn til den nye nummerering af artiklerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til, at Rådets forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ er erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾.
- (25) Forordning (EF) nr. 1467/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1467/97 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter bestemmelser, der skal fremskynde og afklare proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Formålet med proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er at imødegå forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og, hvis de alligevel opstår, sikre, at de korrigeres hurtigt, idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentlig gæld.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssige store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 332 af 31.12.1993, s. 7).

⁽²⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

2. I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der har euroen som valuta.»

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), når overskridelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende indvirkning på de samlede offentlige finanser, eller når overskridelsen er en følge af et alvorligt økonomisk tilbageslag.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet (BNP), overstiger referenceværdien, anses den for at falde tilstrækkeligt og nærme sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed i henhold til artikel 126, stk. 2, litra b), i TEUF, hvis forskellen i forhold til referenceværdien er aftaget i de forudgående tre år med i gennemsnit en tyvendedel pr. år som et benchmark, baseret på ændringerne over de seneste tre år, for hvilke der er tilgængelige data.

Kravet i forbindelse med gældskriteriet betragtes også som opfyldt, hvis Kommissionens budgetprognoser viser, at den påkrævede reduktion af forskellen sker over en treårig periode, der omfatter de to år, der følger efter det sidste år, der er tilgængelige data for. For en medlemsstat, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud den 8. november 2011 og i en periode på tre år fra korrektionen af dette uforholdsmæssigt store underskud, betragtes kravet under gældskriteriet som opfyldt, hvis den pågældende medlemsstat ifølge Rådets udtalelser om dens stabilitets- eller konvergensprogram har gjort tilstrækkelige fremskridt mod overholdelse.

Ved gennemførelse af benchmarket for tilpasning af gældskvoten skal der tages hensyn til konjunkturens indflydelse på gældsreduktionstempoet.»

c) Stk. 3-7 affattes således:

»3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af en rapport efter artikel 126, stk. 3, i TEUF hensyn til alle relevante forhold som angivet i nævnte artikel, i den udstrækning disse faktorer har væsentlig indflydelse

på vurderingen af, om den berørte medlemsstat har overholdt underskuds- og gældskriteriet. Rapporten skal, hvor det er relevant, beskrive:

- a) udviklingen i den økonomiske situation på mellem- og lang sigt, særlig vækstopotentialet, herunder forskellige bidrag fra arbejde, kapitalakkumulering og totalfaktorproduktivitet, konjunkturudvikling og nettoopsparingspositionen i den private sektor
- b) udviklingen i budgetstillingerne på mellem- og lang sigt, herunder særlig fremskridtene i tilpasningen hen imod det mellemfristede budgetmål, niveauet for den primære saldo og udviklingen i de primære udgifter, både de løbende udgifter og kapitaludgifterne, gennemførelsen af politikker inden for rammerne af forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, gennemførelsen af politikker inden for rammerne af den fælles vækststrategi for Unionen samt den overordnede kvalitet i de offentlige finanser, især effektiviteten af de nationale budgetmæssige rammer
- c) udviklingen, dynamikken og holdbarheden i den offentlige gæld på mellem- og lang sigt, herunder navnlig risikofaktorer såsom gældens forfaldsstruktur og denomineringsvaluta, stock-flow-justering og dens sammensætning, akkumulerede reserver og andre finansielle aktiver; garantier, især i forhold til finanssektoren, implicitte forpligtelser med relation til befolkningens aldring samt privat gæld, såfremt den måtte repræsentere en implicit eventualforpligtelse for den offentlige sektor.

Kommissionen tager behørigt og udtrykkeligt hensyn til alle andre forhold, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante for at kunne foretage en samlet kvalitativ vurdering af overholdelsen af underskuds- og gældskriteriet, og som medlemsstaten har forelagt Rådet og Kommissionen. I denne sammenhæng tages der særligt hensyn til: økonomiske bidrag til fremme af international solidaritet og til opfyldelse af Unionens politiske mål; gæld stiftet som følge af bilateral og multilateral støtte mellem medlemsstater i forbindelse med sikring af finansiell stabilitet og gæld i relation til finansiell stabilisering i perioder med stor finansiell uro.

4. Rådet og Kommissionen foretager en afbalanceret generel vurdering af alle relevante forhold, herunder især af, om de som skæpende eller formildende omstændigheder har indflydelse på vurderingen af, om underskuds- og/eller gældskriteriet er overholdt. Hvis den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overstiger referenceværdien, tages der ved vurderingen af, om underskudskriteriet er overholdt, kun hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort

underskud, jf. artikel 126, stk. 4, 5 og 6, i TEUF, hvis den dobbelte betingelse om det overordnede princip er fuldstændigt opfyldt, dvs. at der kun tages hensyn til disse relevante forhold, hvis det offentlige underskud ligger tæt på referenceværdien og kun midlertidigt overstiger referenceværdien.

Der skal dog ved vurderingen af, om gældskriteriet er overholdt, tages hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

5. Rådet og Kommissionen skal ved vurderingen af, om underskuds- og gældskriterierne er overholdt, og i de efterfølgende faser af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud tage behørigt hensyn til gennemførelsen af pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle og nettoomkostningerne for den offentligt styrede søjle. Der skal især tages hensyn til de elementer i det overordnede pensionssystem, som er skabt af reformen, dvs. om det fremmer en langsigtet holdbarhed uden at øge risiciene for budgetstillingen på mellem- og lang sigt.

6. Hvis Rådet på grundlag af artikel 126, stk. 6, i TEUF har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, tager Rådet og Kommissionen i forbindelse med de efterfølgende skridt i proceduren i nævnte artikel i TEUF, hensyn til de relevante forhold, der er henvist til i stk. 3 i nærværende artikel, da disse påvirker situationen i den berørte medlemsstat, bl.a. som beskrevet i artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i denne forordning, navnlig ved fastsættelsen af en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud og en eventuel forlængelse heraf. Der tages imidlertid ikke hensyn til sådanne relevante forhold ved Rådets afgørelse efter artikel 126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser efter artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF.

7. I tilfælde af, at underskuddet i en medlemsstat overskrider referenceværdien, og dette afspejler gennemførelsen af en pensionsreform, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle, tager Rådet og Kommissionen også hensyn til reformens omkostninger, når de bedømmer udviklingen i underskudstallene som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, så længe underskuddet ikke væsentligt overstiger et niveau, der kan betragtes som liggende tæt på referenceværdien, og gældskvoten ikke overstiger referenceværdien, forudsat at den samlede finanspolitiske holdbarhed opretholdes. Der tages også hensyn til nettoomkostningerne med henblik på Rådets afgørelse efter artikel 126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser efter artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF hvis underskuddet til væsentligt og til stadighed er blevet formindsket og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien.»

3) Følgende afdeling indsættes:

»AFDELING 1A

ØKONOMISK DIALOG*Artikel 2a*

1. For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg indbyde Rådets formand, Kommissionen og, i relevant omfang, Det Europæiske Råds formand eller Eurogruppens formand til at give møde i udvalget med henblik på at drøfte afgørelser fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 6, i TEUF, henstillinger fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 7, i TEUF, pålæg fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, eller afgørelser fra Rådet, jf. artikel 126, stk. 11, i TEUF.

Det forventes, at Rådet som hovedregel følger Kommissionens henstillinger og forslag og i modsat fald fremkommer med en offentlig redegørelse for sin holdning.

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan tilbyde den medlemsstat, der er berørt af sådanne afgørelser, henstillinger eller pålæg, at deltage i en udveksling af synspunkter.

2. Rådet og Kommissionen informerer jævnligt Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning.»

4) Artikel 3 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tager fuldt ud hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og et forslag i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5 og 6, i TEUF, og orienterer Europa-Parlamentet herom.«

b) I stk. 3 erstattes henvisningen til »artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 3605/93« af en henvisning til »artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009«

c) Stk. 4-5 affattes således:

»4. Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF fastsætter en frist på højst seks måneder for den pågæl-

dende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger. Hvis situationens alvor kræver det, kan fristen for virkningsfulde foranstaltninger nedsættes til tre måneder. Rådets henstilling fastsætter også en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som skal gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. I sin henstilling opfordrer Rådet medlemsstaten til at nå årlige budgetmål, der på basis af den prognose, der ligger til grund for henstillingen, kan forbedre den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, med som benchmark mindst 0,5 % af BNP for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres inden for fristen i henstillingen.

4a. Inden for den i stk. 4 fastsatte frist aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for henholdsvis offentlige udgifter og indtægter og for de diskretionære foranstaltninger på henholdsvis udgifts- og indtægtssiden, der fastsættes i overensstemmelse med Rådets henstilling, samt oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget eller påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål. Medlemsstaten skal offentliggøre rapporten.

5. Hvis der er truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med en henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, og uventede negative økonomiske forhold gør sig gældende med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser efter vedtagelsen af henstillingen, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Den reviderede henstilling kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der omtales i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Rådet vurderer, om der i forhold til de økonomiske prognoser i henstillingen er tale om uventede negative økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser. I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller for Unionen som helhed kan Rådet også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, forudsat at det ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt.»

5) Artikel 4, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Såfremt Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF træffer afgørelse om at offentliggøre sine henstillinger, når det har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, skal denne beslutning træffes straks efter udløbet af den frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i denne forordning.

2. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4a, i denne forordning, på oplysningerne om rapportens gennemførelse og på andre beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort.

Konstaterer Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, at medlemsstaten har undladt at træffe virkningsfulde foranstaltninger, forelægger det en rapport herom for Det Europæiske Råd.»

6) Artikel 5, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. En rådsafgørelse om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i TEUF træffes inden for to måneder efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, i TEUF har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger. I pålægget opfordrer Rådet medlemsstaten til at nå årlige budgetmål, der på basis af den prognose, der ligger til grund for pålægget, kan forbedre den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, med som benchmark mindst 0,5 % af BNP for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres inden for fristen i pålægget. Rådet angiver også, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at nå de fastsatte mål.

1a. I forlængelse af Rådets pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion herpå. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for henholdsvis de offentlige udgifter og indtægter og de diskretionære foranstaltninger på henholdsvis udgifts- og indtægtssiden samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på de specifikke henstillinger fra Rådet, således at Rådet om nødvendigt kan træffe afgørelse i henhold til artikel 6, stk. 2, i denne forordning. Medlemsstaten skal offentliggøre rapporten.

2. Hvis der er truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med et pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, og uventede negative økonomiske forhold gør sig gældende med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser efter vedtagelsen af pålægget, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage et revideret pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. Det reviderede pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der er omtalt i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Rådet vurderer, om der i forhold til de økonomiske prognoser i pålægget er tale om uventede negative

økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser. I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller for Unionen som helhed kan Rådet også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage et revideret pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, forudsat at det ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt.»

7) Artikel 6-8 affattes således:

»Artikel 6

1. Når Rådet vurderer, om dets pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1a, i denne forordning, og på oplysningerne om rapportens gennemførelse samt på andre beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort. Der skal tages hensyn til resultatet af Kommissionens overvågningsmission i henhold til artikel 10a i denne forordning.

2. Hvis betingelserne for at anvende artikel 126, stk. 11, i TEUF er opfyldt, pålægger Rådet sanktioner i overensstemmelse med nævnte artikel. Enhver sådan afgørelse træffes senest fire måneder efter Rådets afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger.

Artikel 7

Hvis en deltagende medlemsstat undlader at efterkomme Rådets successive afgørelser i henhold til artikel 126, stk. 7 og 9, i TEUF, skal Rådets afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF om at pålægge sanktioner som hovedregel træffes inden for 16 måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009. Hvis denne forordnings artikel 3, stk. 5, eller artikel 5, stk. 2, anvendes, tilpasses fristen på 16 måneder i overensstemmelse hermed. Der anvendes en fremskyndet procedure i tilfælde af et bevidst planlagt underskud, som Rådet finder uforholdsmæssigt stort.

Artikel 8

Enhver rådsafgørelse i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF om at intensivere sanktionerne træffes senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009. Enhver rådsafgørelse i henhold til artikel 126, stk. 12, i TEUF træffes snarest muligt og i hvert fald senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009.»

8) I artikel 9, stk. 3, erstattes henvisningen til »artikel 6« af en henvisning til »artikel 6, stk. 2«.

9) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»1. Rådet og Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af de foranstaltninger:«

b) I stk. 3 erstattes henvisningen til »forordning (EF) nr. 3605/93« af en henvisning til »forordning (EF) nr. 479/2009«.

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

1. Kommissionen skal sikre en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. I den forbindelse gennemfører Kommissionen missioner navnlig med det formål at evaluere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.

2. Det kan indføres forstærket overvågning af medlemsstater, der er underlagt henstillinger og pålæg udstedt i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, og afgørelser i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF med henblik på at foretage overvågning på stedet. De pågældende medlemsstater skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af missionen.

3. Kommissionen kan, når det er hensigtsmæssigt, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsmissioner i medlemsstat, der har euroen som valuta, eller som deltager i aftalen af 16. marts 2006 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (*) (ERM II).

4. Kommissionen aflægger rapport til Rådet om resultatet af den i stk. 2 omhandlede mission og kan beslutte at offentliggøre undersøgelsesresultaterne.

5. I forbindelse med tilrettelæggelsen af de i stk. 2 omhandlede overvågningsmissioner forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for de berørte medlemsstater, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil.»

(*) EUT C 73 af 25.3.2006, s. 21.

11) Artikel 11-12 affattes således:

»Artikel 11

Når Rådet i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF træffer afgørelse om at pålægge sanktioner over for en deltagende medlemsstat, pålægger det den normalt en bod. Rådet kan træffe afgørelse om at supplere en sådan bod med de andre foranstaltninger, der er fastsat i artikel 126, stk. 11, i TEUF.

Artikel 12

1. Bodden består af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent. Den variable komponent beløber sig til en tiendedel af forskellen mellem den absolutte værdi af den offentlige saldo i det forudgående år og enten referenceværdien for den offentlige saldo eller, hvis den manglende overholdelse af budgetdisciplinen inkluderer gældskriteriet, den offentlige saldo som en procentdel af BNP, der skulle have været opnået samme år i henhold til pålægget efter artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Rådet vurderer derefter i hvert af de følgende år efter, at en bod er pålagt, og indtil afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, er ophævet, om den pågældende deltagende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af Rådets pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. I forbindelse med denne årlige vurdering beslutter Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF at skærpe sanktionerne, medmindre den pågældende deltagende medlemsstat har efterkommet Rådets pålæg. Hvis Rådet træffer afgørelse om at pålægge en supplerende bod, beregnes denne på samme måde som den variable komponent i stk. 1.

3. En bod som omhandlet i stk. 1 og 2 kan ikke overstige 0,5 % af BNP.»

12) Artikel 13 ophæves, og henvisningen hertil i artikel 15 erstattes af en henvisning til »artikel 12«.

13) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Den bod, der er nævnt i artikel 12, udgør andre indtægter, jf. artikel 311 i TEUF, og afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Når de deltagende medlemsstater opretter en anden stabilitetsmekanisme med henblik på at yde finansiell bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet, afsættes boden til nævnte mekanisme.»

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

1. Senest den 14. december 2014 og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning.

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

a) forordningens effektivitet

b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

2. I givet fald ledsages rapporten, der er omhandlet i stk. 1, af et forslag til ændringer af forordningen.

3. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.»

15) I hele forordning (EF) nr. 1467/97 erstattes alle henvisninger til »traktatens artikel 104« af henvisninger til »artikel 126 i TEUF«.

16) I punkt 2 i bilaget erstattes henvisningerne i kolonne I til »artikel 4, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93« af henvisninger til »artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 479/2009«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand